CAVİD QASIMOV

QƏZƏLLƏR

**Ağrılarnan məni dünya götürüb həm bələdi,
Həm də söz-söz varağa zövqünə uyğun ələdi.**

**Ana bətnində mən öz bəxtimi qoydum, gəldim,
Nə biləydim naxışın yoxluğu ağır şələdi.**

**Saat əqrəbləri çəkdi ömürü sap(ı) kimi,
Keçmişin xatirələr xalçasını ilmələdi.**

**Sən gedəndən bəri bu dilsiz-ağızsız evdə
Bir qarışqa yeriyəndə, sanıram zəlzələdi.**

**Sənə məktub gətirərkən kəpənəklər, məni də
Çırpılan hər qanadıyla sənəcən silkələdi.**

**Arzularnan neçə il yemlədim ac dünyanı,
Qarnı toxdur, daha fırlanmayacaq, mürgülədi.**

**Taleyin öz qələminlə yazılıbdır, Cavid,
Dedi Allah(ı), demə bağ belə, bostan belədi.**

****

**Qələm ayaqlar altına sərəndə ağ varaqların,
De ki, tükənməsin gücün, yorulmasın ayağların.**

**Öpülməyən şəkillərim evin tozuyla dost olub,
Yavaş-yavaş rəsmlərə ögeyləşir dodağların.**

**Bu göz yaşımda ölməyim deyildi qismətim mənim,
Fəqət, dodaqlarım bilir dadın axan bulaqların.**

**Eşitməsən də, sevgilim, dalınca nalə səslərin,
Kar eylədim məzarım üstəki balıqqulaqların.**

**Ömür ağacı Cavidin nə bəhrə verdi, bilmirəm,
Əcəl əyir ömür boyu aşağı qol-budaqların.**

****

**Hər qəbir bir günəşin batdığı yerdir, Vallah.
Günəşin mənzilinə çatdığı yerdir, Vallah.**

**Gəl gedək mənlə bu dünyadən, əzizim, buralar
Şeytanın adəmi oynatdığı yerdir, Vallah.**

**Ağ varaqlarda doğulmaqla ölür misralar,
Bu varaqlar əcəlin yatdığı yerdir, Vallah.**

Gəzib axtarma görüşçün təzə yer, ən gözəli
Məni öz bəxtimin aldatdığı yerdir, Vallah.

Bu ömür ki dolaşıq düşdü, mən ondan bilirəm
Fələyin çarxını fırlatdığı yerdir, Vallah.

Süpürür yaşlı qadın bir küçədən keçmişini,
Elə bil ki, onun öz atdığı yerdir, Vallah.

Parçalanmış ürəyim sevgimizin səngəridir,
Həm də gizlin məni ağlatdığı yerdir, Vallah.

Torpaq ömrün qoca piştaxtasıdır, bir əcəlin
Can alıb burda sümük satdığı yerdir, Vallah.

Gözlərim hər gecə göydə yanan ulduzlar üçün
Su içib, özlərin islatdığı yerdir, Vallah.

Gözlənilməz qonağın ev qapısın döyməsi də
Ölümü san ki xatırlatdığı yerdir, Vallah.

Uyma, Cavid bu qəzəldə nə qədər and içsə,
Aləmi bir-birinə qatdığı yerdir, Vallah.

****

Dəryanı qəmlə sahilə doğru varaqladım,
Əksim düşən səhifələri qəmlə bağladım.

Səndən qalan şəkilləri kirpiklərimlə mən,
Əvvəlcə doğradım, sora bir-bir qucaqladım.

Gördüm xəyalın evdə gəzir oğrular kimi,
Yox məndən özgə heç nə, sevincimdən ağladım.

Mən qəlbimin qırıntıların yığmışam daha,
Eşqin çörək qırıntıların az ayaqladım.

Neynim ki saçlarım üzümə səntək ağ olub,
Səndən nəvazişi deyil əskik, darağladım.

Cavid, görəndə yarın ayağında kölgəmi,
Mən gah(i) qovdum ahım ilə, gah(i) dağladım.

ədalət.- 2021.- 18 mart.- s.7.